

Alma Bondesen, der findes i Protokollen. Det drejer sig om et Sjal, som Fru Fisker paastaar er bortkommet og senere fundet ved Alma Bondesens Seng, hvilken Seng senere ved Reassumptionsforhøret viste sig ikke at være en Seng, men en Chaiselongue, der brugtes til at lægge Tøj paa. Her fører altsaa Assessor Finsen følgende til Protokols: „Med Hensyn til Sjalet erkender Arrestantinden — det er altsaa Alma Bondesen — at dette er fundet i hendes Seng efter hendes Anholdelse.“ Hun sidder i Arresten og erkender, at dette Sjal er fundet i hendes Seng efter hendes Anholdelse! Det var disse Dommere, den højtærede Justitsminister roste for kritisk Sans! Han frygtede for, at Nævningerne ikke skulde være saa kritiske som de nuværende juridisk uddannede Dommere. Disse to Assessorer, Hr. Cold og Hr. Finsen, have som unge Studenter gennemgaaet et Kursus i Logik. Logik er det første, en Student lærer. Det juridiske Studium og den senere Uddannelse i de ministerielle Kontorer maa da aabenbart være af den Art, at det første, der sker, er, at alt, hvad de have lært af Logik, for dunster. Logik mærker man i alt Fald ikke videre til under deres juridiske Virksomhed. Der er ogsaa et andet Fag, man lærer som Student, men som det synes, at Juristerne senere svede fuldstændig ud; det Psykologi, Sjælekundskab, Menneskeerfaring og saa almindelig menneskelig Følelse og sund Sans, alt det, som Nævningerne skulle bringe ind i vort Retsystem. Det er det, som vore nuværende Dommere synes fuldstændig at mangle.

Jeg tager her et Par Eksempler fra Alma Bondesens Sag. Overbetjenten finder to Barneportrætter hos hende, og saa er han udrustet med en saa psykologisk Skarpsindighed, at han straks slutter: Det maa være hendes uægte Børn, og denne Gisning gaar saa videre i Politirapporten og Forhørsprotokollen. Endvidere har Grosserer Fisker gjort opmærksom paa, at Alma Bondesen giver meget til Missionen. Hun er, hvad man kalder hellig. Straks slutter Politibetjenten og Assessoren efter Anvisning fra hendes Principal, at saa maa hun aabenbart have stjaalet Sølvtøjet for at gøre det i Penge og give disse Penge til Missionen. Ja, man gaar endnu videre. Da man finder et Brev fra hendes Broder, der ogsaa er affattet i stærkt religiøse Vendinger, og da Broderen, der med disse stærke religiøse Vendinger opfordrer Søsteren Alma til at skaffe de Penge, hun skylder ham — han er nemlig i den Situa-

tion, at han skal sætte Bo og etablere sig som Snedkermester — saa slutter Assessoren straks: Her have vi Hæleren, her have vi den medskyldige, han opfordrer hende til at stjæle i Missionens Interesse, og det er paa et hængende Haar lige ved, at Broderen bliver arresteret; hvis han ikke aldeles nøjagtig kan gøre Rede for det, han den Gang skrev i dette Brev for 3 Maaneder siden, saa bliver han arresteret. For Resten blev der under Sagen gentagne Gange truet med hans Arrestation for at gøre Indtryk paa Alma Bondesen. Ja, saaledes ser det ud med vore Dommere, i alt Fald med visse Dommere Logik og Psykologi. Jeg antager, at det, som Nævningerne netop skulde medvirke til, var, at der kom lidt mere Logik, det vil sige lidt mere sund Sans, og lidt mere Psykologi, det vil sige lidt mere Menneskekundskab og Menneskekærlighed — thi de to Ting høre sammen — ind i vor Retspleje.

Jeg fik, som jeg sagde før, ikke noget fyldestgørende Svar paa min og mine Kollegers Forespørgsel, og navnlig fik jeg, og det beklager jeg i høj Grad, ikke noget Svar paa, om Justitsministeren vil appellere Erstatningskendelsen i Nelly Andersens Sag. Den højtærede Justitsminister siger, at denne Kendelse af 20de Februar 1896 af konstitueret Assessor Cold er lovmedholdelig. De erindre, mine Herre, Kendelsens Ordlyd, De erindre, at den erklærer, at Mistanken mod Nelly Andersen for Tyveri er bleven bestyrket, men hun har dog ikke givet direkte Anledning til sin Anholdelse; der er fremkommet et Par senere Sigtelser gaaende ud paa, at hun skulde have stjaalet en Fodpose og en Sølvske, Sigtelser, som have vist sig urigtige; paa Grund af disse Sigtelser er Varetægtsarresten bleven forlænget, og for denne uberettigede Forlængelse af Arresten bliver der tilkendt hende en Erstatning paa 50 Kr., men samtidig bliver det altsaa slaaet fast i denne Kendelse, at Mistanken mod hende er bleven bestyrket. Nu erklærede Justitsministeren i Gaar, at denne Kendelse var ganske lovmedholdelig, og han stod med Loven af 1888 i sin Haand. Jeg ventede spændt paa, at han skulde citere en Paragraf eller en Passus, men det gjorde han ikke, og jeg spørger derfor i Dag den højtærede Justitsminister: Paa hvilken Paragraf, paa hvilken Passus i nogen Paragraf støtter Justitsministeren, at Assessor Colds Kendelse af 20de Januar 1896 er lovmedholdelig? Jeg kan ikke se, at den er lovmed-